

2. szám.

Januar 11-én, 1868.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr.—
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtáránál.
 Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7. sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petit sor 7 kr.

XIX. kötet.

Egy hazatérő szónok beszéde egybegyülekezett választóihoz.

Tisztelt választók!

Ime, mit látok? Az illuminációt nem látom. Pedig a mit most el akarok önöknek mondani, azt még világossal is nehéz megérteni, nemhogy sötétben.

Mindent elvégeztünk. Annyira elvégeztünk mindent, hogy ide s tova hozzá is kezdhetünk már valaminek az elkezdéséhez.

És ugyan szerencse, hogy a karácsonyi ünnepek közbejöttek, mert ha még egy kis ideig tart; a hogy belejöttünk a kibékülésbe, nem tudom, még ezt a rajtam levő budát is nem hagytam volna-e ott?

De ezt is örömet ott hagytam volna (ugyis molyos már) mert ha őseink, a kiknek csak egy hazájuk volt, azért az egyért is fel tudták áldozni az életüket, hát mi ne kérjünk-e kölesön még egy másik életet is, a kiknek immár két hazánk vagy; igenis hazafiak (nem! hazáknak fiai) míg ti itthon aludtatok, mint a bunda, azalatt mi tinektek még egy másik hazát szereztünk: Ausztriát; — most már az is a mienk. Most már ott is mi parancsolunk; —

épen úgy, mint itthon; sőt néha, mikor rajtunk van a szófogadás sora, még jobban.

Elértük tehát végre, hála a magas égnek, hogy vannak közösügyeink. Hogy mi az a közösügy, azt mindjárt megmagyarázom népies madárnyelven. A közösügy olyan tarisznya, a melykbe az egyikünk beletesz, a másikunk kivisz belőle; és a mit mi abba beleteszünk, nincs az a hatalom a földön, mely bennünket arra kényszeríthetne, hogy azt onnan visszavegyük.

Közös lesz a pénzünk; azaz hogy az egészen német pénz; de hát van-e annál nagyobb boldogság a világon, mint mikor az ember a más pénzét kölheti?

Közös lesz a hadseregünk. Minden két katonára kap egy hátultöltő puskát; a német czéloz vele, a magyar meg egyre tölti hátul és süti elfelé: mikor elfogy a töltés, akkor a magyar felveszi a hátára a németet, s elszalad vele. Hanem a német viszi akkor is a puskát, hogy ne legyen a magyarnak még az is terhére.

De nem itt határozódnak meg vívmányaink. Most megyünk Bécsbe. Az is közös város lett. Világverő Mátyás király óta nem osztott

igazságot a magyar Bécsnek városában; most kezdődnek a fényes napok újra. Emlékeztek az adomára, mikor a bécsi silbak hátára ütött az áruhában Bécsből kijövő Mátyás királynak: „te! neked is olyan nagy orrod van, mint Mátyás királynak!” — No nekünk is ilyen nagy orrunk lesz, mikor Bécsből megjövünk.

A mint látom, itthon minden kémény füstöl, a mi arról tanuskodik, hogy főznek; a mi viszont azt árulja el, hogy van mit, s ez élő bizonyítványa annak, hogy boldogok vagyunk. E boldogság létrehozatalában én is közreműködtem parányi tehetséggel, s az öntudat tisztaságával fogadom ezért a felém hangzó „vivát!” kiáltásokat.

Micsoda? hogy nem „vivát” az, hanem hát a „*fináncz!*”

Igaz biz, erről meg is feledkeztem. Magam sem vagyok barátja. Egy nagy beszédet akartam erről tartani az országgyűlésen; de az nap nem tartott az elnök ülést. Mi az a fináncz? Halandó ember. Tehát ez sem tart örökké. Csak négy hónap még az életük, addig tart az indemni. Akkor mind meghalnak; — és ha másnap megint mind újra születnek, arról én megint nem tehetek. Ez a lélekvándorlás titkai közé tartozik.

Hát a dohány? Erre nézve egész bizonyossággal ígérhetem, hogy a magyar dohány nem sokára *füstbe fog menni*; mely ígéretem úgy hiszem eléggé világos és megérthető.

Most, hogy vidékünk ohajtásaira, s különösen kívánt vasutunkra áttérjek: világos ígéretetűk bírom miniszter barátainnak, hogy mihelyt a zubogy-lapujtói és a silingyia-kutyabagosi szárnyvonalak elkészülnek, hatarunkon is egy államköltséges vasut fog keresztülvitetni, s azt minden választóm járhatja ingyen — gyalog, nem hosszában, mert onnan lekergetik; hanem keresztben.

Még sok holmi egyéb apróság is volna, a mit el kellett volna intéznie az országgyűlésen; de a miket csak azért hagytunk meg, hogy mingyárt letelvén a három esztendő, megint minket választatok meg, a kik már megértették a dolgaitokat; majd aztán mindent szépen sorjában előveszünk, ha ráértünk.

Mit kiabál ott az a kakastollas ficzkó? Hogy hát az adó, hát a kvóta, hát a sok adós-ság?

Hja fiam, biz azt csak fizeted. Ha *akkor* megittad a boromat; most hozom érte a kontót.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Mozsd vagyunk mar csak roszul. Tigrizs-banda kiffeli szakata. Egyiknek jutota tigrizs feje, másiknak jutota tigrizs farka. Edig csak jól voltunk tigrisel, mert ha ütöte benünket farkaval, megcsokolta benünket szajával, ha pedig megharapta benünket szajával, csovalta nekünk engesztelő baratsagot farkaval; de mozsđ szajával izs minket fogja harapnyi, — farkaval izs minket fogja püfölnyi, s ha valamikiben, a hogy fenyegetölöznek, Deak part izs kető közü odavegyül, is tigrizs kit fele azal öszeragad, kizensen lesz a mythologiai chimaera: „feje tigrizs, dereka birka, farka kigyó.” Ki meg tugya ölnyi asztat?

Is mar mozsđ micsoda szörnyü kalamitazs az, hogy nekem ezutand dicsirnem kela Kal-

manokat, a kiket edig napi parancsom volt mindenfeli szidnyi? Nem mintha az nekem nagy faradsagba kerülne; hanem hogy mi lesz majd ebül? Mig ösze talalom baloldalt hazasitanyi Deakpartal: — Quid si liberos habuerint! Hat-ha uj frigybül uj frigyes miniszterium születi meg magat? Jelenti az valamit, hogy a ki ujsagot fogja szerkeszteni, maga izs „frigyes.” Hova legyem akor in! Azon gondolkozok, hogy nem jo volna-i nekem elhanyi aszt a padot, a hun edig ültem, is odatetetnyi magamnak egy sziket, a hun joboldali is baloldali padok között van egy kizs hizag, hogy mind a ketöhöz odatartozhasak, mert „*Isten tuggya, hogy lesz, mint lesz?*”

Sok mindenfilit beszilnek mostand. Beszilnek, hogy harom magyar viczeminisztert ka-

punk Bicsben, kik felelnek nimet miniszterek helyet magyarul, s azok fognak kitelnyí balkö-zip teljes közepibül. No iszen csak a kelene mig, hogy mink megcsinyaltunk utat Bicsbe, s mozd ök kutsirozanak rajta.

Hat az megind micsoda, hogy a Lonyay miniszter le akarja mondanyi hivatalarul? Hoc non pergít. Nem lehet a! Nekünk megvágta dohanyt, s akor aszt mondanyi: „in nem pipazom belüle!“ Nem izs tudom elkipzelnyi ö excele-ntiajarul, mi baja lehetne neki; banko mar nyom-va van, is neki egyib dolga nem van, mint Bics-ből lehoznyi bankot, mikor ujdonatuj, s ugyan-eszt megint vizsaküldenyi Bicsbe, mikor mar kopot. Ez bizony nem nagy szomorkodazsba kerül.

Asztan vigasztalnak nekem, hogy gyün majd Lonyay utan Trefort; köszönöm; nekem mar a másik izs „assez fort.“ Talan mig van valami megszavaztatnyi valo, a mihez kel egi-szen uj financzminiszter?

Aszt izs beszilnek, hogy miniszter urak

fognak öszevisza cserilnyi pugillarisaikat. Ki volt belügyminiszter, elmegy külügyminiszter-nek; kultuszminiszter atveszi juszticzminiszter ressortot, is vicze versa, s akor lesznek szolgál-birakbul rektorok is professorok, is professorok-bul szolgabirak, pesti universitason fognak bon-czolnyi civilis is criminalis processusokat, is ki-ralyi curia fogja operalnyi publikum szemirül szürke halyogot; fogja politikai hydrocephalu-sokat trepaniroznyi; is közbeközbe theologiát praelegalnyi. Beszilnek balcentralis fusiorul. Pro-tesztalok minden infusio elen. Ez a pohar, a ki-ben mi felyül uszunk, olyan tele van mar, hogy ha valamit mig beletöltene, okvetetlen *mink* csordulunk ki belüle; azirt in csak aszt mondok ö excelentiaiknak, a mit mar conjugista korom-ban megtanultam, hogy: „Si qua sede sedes, et erit tibi commoda sedes, Illa sede sede, nec ab illa sede recede!“

Esztdomondóm én.

alazatos szolgálja

Tallerossy Zebulon

Baracsagozs kirisek Tallerossy Zebulon kenyerezs pajtasomhoz.

Kedvezs pajtazskam!

Minapaban oda livin Vag-Besztercziben vasaron, a három körtvilyekhez titulalt vendigfogadoban fenyekellner hozta nekem orom alaja valami ujsaglapot, is folyvazst kialtota fülembé: poty szem Janko, poty szem Janko! — mivelhogy pediglen engemet hinak — mikint tucz — Nepomuczínuzs Janozsna, asztat hitem, hogy infamizs nebulo engem insultalja, mikint bibliabeli gyerekek Elizeus profitat, megharagutam, is fogtam ezüstözs vigü bambuszt, is ugy megnaspangoltam vikony labszáráját, hogy meg nem köszönte, csak elszalata, in pedig elmentem ebidelnyi fogadoba masba.

Itene — a „zöld bak“-nal — elbesziltem vendigfogaszorunak, a mi törtinte velem „három körtvilyek“-ben.

„Jol tete Janozs batyam, jol tete! — kialtya ram eczere az egisz republikum, — hiszen az a kormanyi part viczclapjat kommendalta, a „Borsszemjankot.“

— Tyhü töpörtyüzs teremteté turozs haluska! de-

hogy jol tetem, dehogy! mig majd megtugyak Pesten is minden aspiratiom füstbe szalagya!

Azirt izs igyekezek ezenel jova tenyi hibamat, is kirlek tigez kedvezs pajtazskam, praenumeraly számomra egy tiszteletpildanyt abul az ujsagbul, in meg fogok lenyi neki munkatarsa.

Mindenekelőte pediglen kirlek, irjad meg, hogy valosagosan zsidó-i az a Vad Lencse, vagy mit izs mondok — Csicseri Borso, a ki redigalya asztat a Paprika Janko ilcezs ujsagot, hogy tugyak vele alkunyi, mert itene asztat beszilik, hogy zsidonak kel lenyi, mert egyebet nem tud, csak szinyi a „Jizus Krisztust,“ a ki-ben ö nem hiszi, is szeretni meginten keresztre feszite-nyi, csak gyüne haza turini Nazarethbül.

Secundo kirlek, hogy esztet a levelet ne publikalyad, mert filek, hogy meg nem kapok miniszterializs **con**cipistasagot, a mi edig nagy hivatal ilyen magamfile obscura celebritazsna, ki lakik isten hata megete.

Ezen kiriseim könyeb telyesitise vigete küldök — sub stria — egy levilbilyeget 5 krost.

Maradvan

joirzelmü pajtasod

Gyészepojgyes Nep. Janozs m. p.

Magyar Miska és Német Miska.

Német Miska. No válaszsz!

Magyar Miska. Miből válaszszak, te goromba! Mikor előre kiszedtéd magadnak a pecsenyét.

N. M. Hát válaszsz: hogy kiveszed-e magadnak a krumplit, vagy azt is én egyem meg?

Jelenetek a delegatzióból,

(a hol a magyar delegatusok fognak kérdegetni magyarul, s a közös miniszterek fognak felelgetni németül.)

Első delegatus. Az ország érdekében meg kell tudakolnom a hadügyminiszter urtól, hogy a magyar katonaság egyenruházásánál zsinóros lesz-e a mellény?

Kriegsminiszter. Wie ich merke, fragt der Herr Delegat über Mühlen? Ja, die Pulvermühlen werden hinfort auch schwarzes Pulver mahlen.

Első delegatus. Ugy látom, hogy miniszter ur szavamat félre értette.

President. Ich rufe den Redner zur ordnung: hier ist nicht erlaubt zu sagen *fene terentete!*

Első delegatus. Azt is meg akarja tudni az ország hogy lesz-e a magyar katonaság *gallériján* magyar *czimer* és nemzeti színű *akaszték?*

Kriegsminiszter. Ich bin mit der Entschuldigung zufrieden: der Lerm auf der *Gallerie*, und die schlechte

Magyar Miska és Német Miska.

N. M. No most ide vigyázz; a melyikünknek a kakasát legyőzi a másiké, az fizeti meg az ebéd árát.

M. M. Szépen vagyok. Hát már most nekem egy kakason függ az egész szerencsém?

Akustik des Zimmers sind Schuld an dem Missverständnis.

Második delegátus. Én pedig azt akarom megtudakolni, hogy háboru lesz-e a jövő esztendőre, vagy béke?

Kriegsminister. Herr Minister Beke, jetzt fragt er was von Ihnen, antwortens ihm.

Második delegátus. Én a külügyminisztertől akarom megtudni, hogy hát Metternich Párisból mit mond?

Minister des Auswärtigen. Aha! Das versteh ich schon: — Metternich, — Paris, — Demimond. — Da

könnt ich Ihnen schon was davon erzählen; aber mir san da a pissel dazu zu viele hier.

Harmadik delegátus. Én pedig a pénzügyminiszter urtól akarom megtudni, hogy honnan kerül majd ki a budgetben ez a sok millió?

Reichsfinanzminister. Wartens, bis ichs Wörterbuch aufschlagen thu: „milly jó“=„wie gut.“ — No wenss Ihnen das Budget gut ist, so sind wir ja gute Freunde.

Trans- et Cis-Lajtánia.

Egy pohár sör Lajtánia,
Ujonn töltött, habzó, játszi,
Melynek az első perczekben
Csak ereje s habja látszik.

És ha állott a pohárban:
Fölfelé száll gyöngye, habja,
A buta sört a fenéken
Maga alatt mélyen hagyja.

Alól van Translajtánia,
Vagyis a sör, s ez a német;
Felül fehér, ártatlan hab
Jelezi a magyar népet.

Kevélykedik a pohárban,
Mint a jó tejnek a fele,
S a pohár ő nála nélkül
Félig telve, nincsen tele.

Cislajtánia a sörnek
Ékessége, koronája,
S ha a légy (muszka) belészáll:
Translajtánba nem bocsátja.

Alól pedig horkol a pech,
(Ez már vele jár a sörrel),
Mely, hogy torkon ne akadjon,
Ezt is csak a hab tartja fel.

Ugyan édes Beust serfözöm,
Nem tud másképen *habozni*?
A kitöltött sör habjára
Több állandóságot hozni?

Szegény Cislajtániának,
Szegény magyar, szegény habnak,
Szegény divatos alkotmány,
Néked kevés perczid vannak!

Csak áll a sör a pohárban,
Elenyészett, nincs már habja,
S Tránslajtánom' a sör-sógort
Minden ereje elhagyja.

Pech, légy (muszkával) eltelve,
Európa kiönt téged,

Fájdalom, hogy látatlanul
Érjük mi is e gyász véget.

Az ország kortese.

Borkoresolyák.

Egy miniszteri tanácsos képviselő a K. P. vendéglőbe jött estelizni egy gyorsíróval. Sokat jelentőleg így szól a vendéglőshöz: „Ugyan édes Karikás uram, mindig hallom emlegetni, hogy a kis pipában igen jó töltött káposztát lehet kapni, nem tenné-e meg azt a barátságot, hogy adatna nekem egy adagot?”

A vendéglős ily szives felszólításnak hódolva, személyesen ment ki a konyhába, szétnézendő, hogy ebéd-ről maradt-e meg káposzta?

Kis időre hozza a pinczér a finom melegített töltött káposztát, melyet a tanácsos képviselő midőn legizletesebben falatoz, így szól Karikás uram:

„De már tekintetes képviselő ur, én is bátor vagyok egy kérdést intézni a tekintetes urhoz, ha meg nem sérteném; — ugyan kérem alásan, méltóztassék nekem megmondani, hogy melyik oldalhoz tartozik?”

A tanácsos képviselő meghökkenve, kandi szemekkel merőn arcba nézi kérdezőt, és tapintatos kurta észlelése után felelt: „én baloldali vagyok.”

„No biz' isten tisztelt képviselő ur (nem tekintetes vagy nagyságolta tovább) igazán megvallom, hogy másként sajnáltam volna is azt a jó magyaros töltött káposztámat abba a közös gyomrába.

A tanácsos képviselő nagyot nyelt és hallgatott, a gyorsíró pedig jegyzett.

— Azt tartják, hogy mai világban az igazi jó ügyvéd addig hozzá sem kezd az allegatióhoz, míg a terminus ki nincs tűzve az exequált tárgy licitációjára; akkor mutatja meg aztán, hogy mit tud? Így tett X. ur is nem régebiben, a midőn az árverésre megjelent bíróság előtt kijelenté, hogy „hohó! ehez nem szabad hozzányulni, mert ehez előbbvaló igénye van az alperes hetedik sógorának, a mire tanúkul hivandóknak ohajtja Nagy Jánost, lakik Konstantinápolyban, Kocsonya-utca, Kvargli nagykereskedőnél; azután Kiss Pétert, lakik Madridban, Kalvinista templom-tér, doctor Bartolo házában; harmadszor Zöld Mártont, lakik Moszkvában, Szabadsajtó utca, Paskevics tarokk-kártya fabrikánsnál. — Az ilyen messze földön lakó tanúkkal megvert felperesi ügyvéd erre két hónap haladékot kért magának a visszafeleletre, a mi megadatott neki. Ez alatt azután eltávratoztatott a kon-

stantinápolyi, madridi és moszkvai rendőrfőnökökhöz, hogy tudósítsák öt hitelesen, vajon megkaphatók-e ezek a hivatkozó tanúk? Azok aztán visszafeleltek neki, hogy az illető városokban nemhogy olyan nevű lakosok, de még olyan nevű utcák sem léteznek. Ez a tréfa belekerült a felperesi ügyvédnek ötszáz forintjába. Hanem a vége az lett a mulatságnak, hogy a bíróság az alperesi ügyvéddel megfizettette a viccnek az árát, az ötszáz forintot, s az sem fog egyhamar az árverés alatt poétázni.

Urfi-dal.

Kicsaptak az iskolából...
Igy tudós hát nem leszek,
Eh, mit ottan! — csak azért is:
Éljének a korhelyek!
Falba verni koponyámat
Nem fogom tán a miatt;
— Be nem váltam ember számba:
Hazamegyek — urfinak.

Ugy sem élt a tudományért,
Sem a tudomány után,
Semmi néven nevezendő
Fajtam és pereputyám;
Mégis lönek jól emésztő,
Háj-eresztő honfiak...
— Be nem váltam ember számba,
Hazamegyek urfinak:

De különben tudományom
Untig elég van nekem,
Jogiakból: a váltókat
Non plus ultra ismerem:
Bölcsészetem: epicuri,
Politikám: a divat,
— Be nem váltam emberszámba:
Hazamegyek — urfinak.

S még a szépművészetekből
Is ragadt rám valami:
Dunanانبól a „szurkálót“
Gyöngyen tudom dallani,
Festészeti tanulmányom
A harminczkét pirlgi lap;
— Be nem váltam ember számba,
Hazamegyek — urfinak

Ámde mégis legerősebb
Oldalam a „sport“ marad:
Ismerek a „thory“ körből
Minden lovat, agarat.
Nélkülem nem eshetik meg
„Steaple-chas“ vagy „handi-cap“,
— Be nem váltam ember számba,
Hazamegyek — urfinak.

Ennyi fényes tulajdonnal
Bizton merem vallani:
Szolgabíró lesz belőlem,
S még az isten tudja mi?!
S jó „partie“-val begyógyitom
Zsebbéli bajaimat...
— Be nem váltam ember számba:
Hazamegyek — urfinak.

Sunyi.

Isztrikucz és Nasszalmiceszku.

I. Te! Már ezután delegátusok is leszünk ám.
N. Hát'szen eddig is mindig azok voltunk.
I. Hogyan, te?
M. Hát eddig is mindig némák voltunk és szavaztunk.

Aphorismák.

Roos Richard mondja: „Az ember tehet, ha akar; s ha ezt mondja: „nem tehetem,“ nincs akaratja.“ Nekünk is azt mondják: „nem tehetjük!“

Valaki kiszámította, hogy egy ötven éves ember ha rendszeren élt, 16,500 pint folyadékot ihatott meg. De hogy mennyit kellett *nyelnie*, az nincs a krónikában.

A magyar kir. belügyminiszter a hazai közegészségügy rendezését már megkezdte. Protomedicus lett Dr. Agai; az egészségügyi tanács helyisége a „Borszem Jankó“ kiadó-hivatala, hol a Jankó protomedicussal a miniszter borsot tört az emberek orra alá. Felsőbb körökben, úgy látszik, jobban félnek azon járványoktól, melyek az ember szellemét rohanják meg, mert ezek ellen már kezdik az intézkedéseket fogantatosítani; jobban félnek a *kor nemtűjéttől*, mint a *kor nemtűttől*.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Most van már itt az az idő, hogy mikor fölfelé megyünk, akkor lefelé megyünk.

— — No de már csak azt az egyet el kell ismerünk, hogy a finanszminiszter előregondoskodása és takarékosága méltánylatot érdemel. Ime négyszáz egész millióig volt neki megengedve állambankókat kibocsátani, és most látjuk e kimutatásából, hogy nem adott ki többet, csak 399 millió 999 ezer 999 forintot és ötven krajczárt. (Valjon mit fog azzal a megtakarított 50 krajczárral elkezdni?) Azt félretette netalán bekövetkezhető súlyos viszontagságok idejére.

— — Egy embert befogtak Pesten arra a vádra, hogy muszka kém; miután nem találtak nála semmit, megint eleresztették; hanem mégis talált nála a kutató hatóság husz forintnyi magyar bankót; most azután a magistrátus nem tudja, hogy mit csináljon a konfiskált magyar bankókkal? Atküldje-e a közvádlónak, s hűtlenségi pert indítson miatta? vagy visszaadja a tulajdonosnak, s magát keverje Mitwissenschaft bűnébe? vagy deponálja a finanszminiszternél? vagy felfolyamodjék vele az országgyűléshez? a hova küldtek már ilyet sokat. Én azt tartom, legjobban tenne vele úgy, a hogy tett egyik magyar miniszter, nem mondom meg, hogy melyik? mert nagyon rákapnának, a kihez egy özvegy asszony holmi panaszszal folyamodván, miután az a panasz meg volt hallgatva és a panaszló kellően megbiztatva, nyul ám a keblébe a jámbor özvegy, és szól: „itt van még egy csomó magyar bankó, nem váltaná be a miniszter ur?” — „Nem akarom látni!” — kiálta ő excellentiája, „hanem ihol van egy német bankó, ezt vigye el, és tartsa meg mind a kettőt magának.”

— — A Pesti Napló szemére veti Jókainak, hogy a Szamos vizében kecségéket akar fölfedezni, holott a

Szamos mellett lakók bizonyítják, hogy abban kecsége nincs. Én pedig ime auctoritásra hivatkozom a Pesti Napló ellenében: Gvadányira, a ki a Peleskei Notáriusban énekel vala eképen: „A kecségés Szamos viznek lementében;” — tehát az már historicum, hogy a Szamosban kecsége volt; — ha most már nincs; tehet arról Jókai? minek ették ki belőle?

— — A párisi lapok most azt a divatot kapták fel, hogy parfümírozva jelennek meg; hogy már az il-latjáról rá lehessen ismerni mindenikre. (No ez szép lesz, ha Magyarországon is lábra fog kapni: az Idők Tanuja tömjéntől és francziskánerektől illatozva fog megjelenni, a „Honvéd” puskapor szagu lesz, a „Hirnök” sajtillatot lehell, és lesznek lapok, a miknek fáin vereshagymaszaguk lesz.)

— — Egy német lap előszámlálja a még eddig meg nem házasodott európai uralkodókat, s azoknak sorát megkezdi a pápa ő szentsége IX. Pius.

— — No most már legalább abban a helyzetben vagyunk, hogy mindazon városokat, melyek a Dunatiszai csatornát maguk felé vitetni ohajtották, egyszerre megvigasztalhatjuk, miután a legközelebbi finanszoperatumok után csakugyan minden csatorna — vízfé válik..

— — Hol jár Lónyay pénzügyminiszter ur ez idő szerint? Ő bizony most zabot hegyezni jár, a mennyiben Haber urat kellene annyira kihegyeznie, hogy a vasuti kölcsönünket fixirozni lehetne vele.

— — (Mi oka lehet annak, hogy Zichy Antal képviselő ur kapta a delegatióba választottak közül a legtöbb szavazatot?) Ez csak a méltó elismerés kifejezése volt azon prófétai lélekkel megáldott férfiú iránt, ki legelőször ajánlotta nekünk, hogy érzük be egy csonka miniszteriummal. Akkor rátámadt mindenki; — most aztán kénytelen neki igazat adni.

Előfizetési feltételek

„AZ ŰSTÖKÖS”

1868-dik évi folyamára.

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 „ — „
Negyedévre	1 „ 50 „

■ Az előfizetési pénzek Emich Gusztáv kiadó-hivatalába (Barátok tere 7. sz.) intézendők.

Folytatás a mellékclapon

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
Jókai Mór.

(Lakása: Országút 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyom. Emich G. m. akad. nyomd. Pesten. 1868.

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Folák.